

Tentokrát jsem pro rozhovor oslovil písničkářku **Sašu Niklíčkovou**. Ptal jsem se na její album **Zmačkaná žena** i třeba na to, co ji inspiruje k psaní.

Jak dlouho vlastně vystupuješ a skládáš písně?

Pár písniček jsem si zkusila složit už v pubertě, ale nikdy jsem nenašla odvalu s nimi vystoupit veřejně. Mnohem později mě k hudbě přivedlo divadlo. S pár kamarády jsme chtěli udělat kabaretní představení s původními písničkami, a tak jsem jich několik taky napsala. Představení moc velký úspěch nemělo, ale za ty písničky se nám dostalo spousty pochvalných slov i ocenění... To byl asi první okamžik, kdy jsem si řekla, že se možná někomu vážně líbí, jak píšu. A abych odpověděla na tvou otázku – bylo to kolem roku 2008.

Co tě inspiruje k psaní?

Všechno! Občas si připadám jako přísná paní učitelka v mateřince. Hlavou se mi honí hejna rozjuchaných nápadů a já musím přijít na to, co s nimi podniknu, abych co nejlépe naplnila jejich potenciál. Někdy musím hodně škrtnat a z písničky zbyde jen fragment, verš, nebo vůbec nic.

U vydavatelství Galén ti vyšlo v roce 2020 sólové album, které se jmenuje Zmačkaná žena

Jak vznikalo? Jaké písně na něm posluchači můžou slyšet?

Album jsem se rozhodla natočit ve chvíli, kdy na něj bylo dost materiálu, a ten vznikal postupně, v průběhu let. Na rozdíl od první desky, na níž bylo dost písní právě z toho divadelního kabaretu, je Zmačkaná žena hodně ženské album. Ale až na výjimky na něm nejsou úplně něžné, takové tradičně ženské písničky. Pro mě je v životě hodně důležitý humor, drží mě nad vodou. A tak se snažím psát humorné písně, pokud možno takové, které se nevyčerpají po jednom poslechu. Jsem trochu jízlivá a dost ironická, ale směju se hlavně sama sobě. Docela hezky to vystihl pan Lukeš, který do Reflexu napsal, že můj svět „je sice zmačkaný, ale nikoliv neobyvatelný“. Tady bych dala smajlíka, ale mám to zakázané. ***Zakázané to úplně nemáš, ale dle mého názoru je lepší, když to čtenář nemá usnadněné emotikony a musí se trochu zamyslet nad vyzněním odpovědi z kontextu. Pojdme na další otázku. Jsi součástí Textové dílny Slávka Janouška, která tento rok slaví 20 let existence. Co ti dílna dala?***

Na dílnu jezdím od roku 2015 a poznala jsem na ní spoustu úžasných lidí a nových kamarádů. To je pro mě asi to nejdůležitější. Slávek pro mě zamlada byl „jeden z těch kníratých písničkářů“, ale na dílně jsem zjistila, že je to člověk s neuvěřitelně velkým srdcem. Klidně by se mohl prostě jen hřát ve výsluní své legendy, ale on věnuje spoustu času a energie, aby pomohl začínajícím a méně známým písničkářům. Prostě frajer. Taky jsem si samozřejmě rozšířila obzory a natočila si s dílnou jedno cédéčko. Moc ráda na to vzpomínám.

Jsou nějaká místa, kde ráda koncertuješ?

Asi bych musela hodně dlouho přemýšlet, kde koncertuju nerada. A nebylo by to ani tak o místě, jako spíš o lidech. Ale třeba venkovní hraní v zimních mrazech je, řekněme, kapku náročnější.

Sleduješ tvorbu jiných autorek v žánru? Můžeš jmenovat?

Sleduju, i když jsi nejsem jistá, do jakého žánru vlastně sama patřím. A obecně mě oslovujou víc mužští autoři, protože většinou umí psát konkrétněji. Ale mám samozřejmě i oblíbené písničkářky, třeba Radúzu, které si vážím pro její neustále hledačství. Líbí se mi, jak píše Jana Šteflíčková nebo Lada Šimíčková. Těším se na novou desku Marie Puttnerové. Ze zahraničních sleduju třeba Amandu Palmer, Björk nebo Elizu Rickman.

Plánuješ další desku? Vznikají nové písně?

Nové písně jsou pořád někde na cestě. Ten okamžik, kdy si řeknu, že už tvoří nějaký smysluplný celek, aby se z toho dala udělat třetí deska, ještě nepřišel.

Čemu dalšímu se kromě hudby ještě věnuješ? Co je tvá profese?

Posledních šest let pracuju jako překladatelka pro jedno komiksové nakladatelství. Takže se celé dny vrtám v anglických textech a hledám způsob, jak co nejlépe zprostředkovat čtenářský zážitek českým čtenářům. Je to hodně časově náročné, takže moc dalších věcí nestíhám. Poslední dobou taky pořádáme s kamarády z kapely Isara koncertní cyklus UnderFolk, jehož prostřednictvím chceme na Mladoboleslavsku představit folk v co nejpestřejší podobě.

Můžeš nasměrovat na svůj web pro další informace o tvých koncertech?

Jasně, můj web je tudy rovně, přímo na konec věty a myšmo na odkaz:

www.niklickova.com

A novinky celkem poctivě píšu na svou stránku na Facebooku <https://www.facebook.com/niklickova/>

Děkuji za rozhovor. Ne ní zač, i já děkuju. Můžu s tebou taky někdy udělat rozhovor? Ještě nikdy jsem žádný nedělala a ráda bych si to vyzkoušela.

Myslím, že rozhovor s tebou jednu otázku na mě unese. Ptej se.

Píšeš si vlastní texty stejně jako tvá žena Lada. Zajímalo by mě, jestli jsou v procesu tvorby u

Rozhovor s Kosmonautem: Saša Niklíčková

Napsal uživatel Kosmonaut
Neděle, 02 Duben 2023 23:22

tebe a u ní nějaké zásadní rozdíly, nebo naopak podobnosti, a jestli se navzájem nějak ovlivňujete.

Nejsem při psaní tak trpělivý jako Lada a někdy považuji za hotové texty, na kterých se ještě musí dál pracovat. V takovém případě mi žena po přečtení říká: „Vím, že to umíš napsat lépe.“ Což mě kupodivu motivuje k další práci. Opačně se tento proces neděje a Ladiny texty slyším obvykle až na deskách, což taky o něčem svědčí. S radostí říkám, že když píšu texty v obýváku, tak vím, že ve vedleším pokoji píše někdo lépe. Už jsem se s tím prostě srovnal.

A vidíš, že se to dá zvládnout i bez smajlíků.

Děkuji za rozhovor!